

ՀԵԼՍԻՆԿՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ
ԱՍԱՍԲԼԵԱ ՎԱՆԱՁՈՐԻ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ
HELSINKI CITIZENS' ASSEMBLY
VANADZOR OFFICE

2001, Հայաստանի Հանրապետություն,
Վանաձոր Տիգրան Մեծի պողոտա 59
59 Tigran Metsi st.
Vanadzor, 2001, Republic of Armenia
Tel. (հեռ) (374 322) 4 22 68
E-mail: hcav@hcav.am

ՀՀ պաշտպանության նախարար
Սեյրան Օհանյանին

15 փետրվարի, 2010 թ.

Բաց նամակ

Հարգելի պարոն նախարար,

2009 թ-ի հոկտեմբերի 21-ին մեզ է դիմել քաղաքացի Դավար Տոնոյանը /հասցեն՝ Շիրակի մարզ, գյուղ Հոդմիկ/ իր որդու՝ Գրիգոր Հակոբյանի իրավունքների պաշտպանության խնդրանքով:

Գ. Հակոբյանը 2009 թ. ապրիլի 15-ին ծանուցվել է բանակ գորակոչվելու մասին: Նա անցել է տեղական բուժզննություն, որի արդյունքների հիման վրա որոշվել է, որ Գ. Հակոբյանը գորակոչվելու է բանակ 2009 թ-ի մայիսի 17-ին: Սակայն նույն օրը հավաքակայանից նրան ուղարկել են Երևանի օրթոպեդիկ հիվանդանոց հետազոտման նպատակով: Ըստ հետազոտման տվյալների՝ նրա մոտ առկա է ձախ ոտնաթաթի ձևախախտում, ողնաշարի ծուռություն: Հետազոտության եզրակացությունն ստանալուց հետո, այնուամենայնիվ, հունիսի 8-ին Աշոցքի զինկոմիսարիատից Գ. Հակոբյանին գորակոչել են Սիսիան՝ զինված ուժերում ծառայելու:

Հուլիսի 15-ին զինվորը տեղափոխվել է Մեղրի, և մի քանի օր հետո նրա մոտ առաջացել են ուժեղ գլխացավեր, քթի արյունահոսություն, դժվարացել է շնչառությունը: Նրան տեղափոխել են Սիսիանի հոսպիտալ /տիկին Մարգարիտայի միջոցով, որի հավաստմամբ զինվորն անընդհատ բողոքել է գլխացավերից/, չնայած ծնողի հավաստմամբ հրամանատարը հայտնել է, որ զինվորը դիտավորյալ է բողոքում գլխացավերից և քթի արյունահոսությունից՝ մեկ այլ վաշտ տեղափոխվելու պատրվակով:

Սեպտեմբերի 12-ին զինվորին տեղափոխել են Երևանի զինվորական հոսպիտալ, քանի որ Գ. Հակոբյանը բողոքել է ոտքերի թուլությունից, գլխի ու մեջքի ուժեղ ցավերից:

Ծնողի հավաստմամբ, երբ հոկտեմբերի 15-ին նա գնացել է այցելության, նրան հայտնել են, որ որդուն ցանկացել են ուղարկել տուն 10 օր ժամկետով, սակայն վերջինս չի ցանկացել: Իսկ ծնողների այն խնդրանքին, որ այդ օրը իրենց զավակին ուղարկեն տուն, պատասխանել են, որ մեկ շաբաթից նա անցնելու է բուժզննություն: Իսկ այն հարցին, թե այդ տասն օրից հետո տղայի առողջական վիճակը լավանալու է, թե ոչ, պատասխանել են, որ իրենք ոչինչ չեն կարող անել, քանզի տղան կարիք չունի դեղերի կամ բուժման: Նրան գննել է նաև հոգեբանը, սակայն որևէ խնդիր չի հայտնաբերվել:

Հոկտեմբերի 22-ին /ըստ ծնողի/ Գ. Հակոբյանին կրկին ենթարկել են բուժզննության և ըստ եզրակացության, նրա մոտ առկա է քթի միջնապատի ծուռություն, որը խանգարում է շնչառությանը, ոտնաթաթի ձևափոխում, սրտանոթային անբավարարություն, ձախ ուսահողի գերշարժունակություն, որի հետևանքով ցավեր ունի ուսի հատվածում և հետևաբար տեղափոխվել է Երևանի Կանազ հիվանդանոց և նրան հայտնել են, որ պետք է շարունակի ծառայությունը: Հերթական անգամ առողջության վերաբերյալ բուժզննության եզրակացությունը չի տրամադրվել զինվորին կամ նրա ծնողին:

ՀՀ պաշտպանության նախարարի ավագ օգնական-վարչական ապարատի ղեկավար Գ. Հայրապետյանը 2009 թ-ի դեկտեմբերի 16-ի ՊՆ/510-ՎԱ-649 գրությամբ հայտնել է, որ ՀՀ ՊՆ 50869 զորամասի զինծառայող շարքային Գրիգոր Հակոբյանը (2009/1 զորակոչ) 25.08.09թ. ընդունվել է Ջանգեզուրի կայագորային հոսպիտալ, որտեղ կատարված հետազոտությունների արդյունքում նրա մոտ ախտորոշվել է Ձախ ուսահողի հետվնասվածքային գերշարժունություն՝ և նա 12.09.09 թ. տեղափոխվել է ՀՀ պաշտպանության նախարարության կենտրոնական կլինիկական զինվորական հոսպիտալի վնասվածքաբանական բաժանմունք՝ հետագա հետազոտման և բուժման նպատակով:

Կենտրոնական կլինիկական զինվորական հոսպիտալում կատարվել են անհրաժեշտ լաբորատոր գործիքային հետազոտություններ, մասնագետների կոնսուլտացիաներ և 05.11.09 թ. “Սումատոգեն պայմանավորված ասթենոներոտիկ համախտանիշ, ձախ ուսահողի աննշան հետվնասվածքային գերշարժունություն, երկկողմանի սնամեջ ոտնաթաթեր, քայլի չափավոր խանգարումով, քթի միջնապատի թեքում, առանց քթային շնչառության խանգարման, չափավոր արտահայտված ՆՑԴ, սրտային ձև, միտրալ փականի արտանկում 1-ին աստիճանի, միտրալ հետհոսք 1-ին աստիճանի” ախտորոշումով Գ. Հակոբյանը ներկայացվել է Կենտրոնական ռազմաբժշկական հանձնաժողով փորձաքննության:

Կենտրոնական ռազմաբժշկական հանձնաժողովը զինծառայողին, ՊՆ 378 հրամանի 25դ, 27բ, 39բ, 42գ հոդվածների համաձայն, ճանաչել է պիտանի ոչ շարային ծառայությանը և կայացրել որոշում՝ “Սումատոգեն պայմանավորված ասթենոներոտիկ համախտանիշ” ախտորոշմամբ տեղափոխել ԵԿՀ հոգեբուժական բաժանմունք՝ մասնագիտական հետազոտման և փորձաքննության նպատակով:

11.11.09 թ.- 25.11.09 թ. զինծառայողը համալիր հետազոտման է ենթարկվել ԵԿՀ հոգեբուժական բաժանմունքում:

24.11.09 թ. ներկայացվել է Կենտրոնական ռազմաբժշկական հանձնաժողովի փորձաքննությանը, որի որոշմամբ ճանաչվել է “Հոգեպես առողջ”, պիտանի ոչ շարային ծառայությանը և սահմանվել է բուժծառայության հսկողություն: 25.11.09 թ. զինծառայողն ուղարկվել է զորամաս:

Սակայն մի քանի օր ծառայելուց հետո՝ դեկտեմբերի 18-ին, Գ. Հակոբյանին կրկին տեղափոխել են Երևանի կայագորային հոսպիտալի հոգեբուժական բաժանմունք: Ծնողի հավաստմամբ, իրենք տեղյակ չեն, թե ինչու է իրենց որդին տեղափոխվել հոգեբուժարան, որտեղ, ի դեպ, նա կրկին բողոքել է ձախ թիկունքի և ոտքի շրջանում ցավերից:

2009 թ-ի դեկտեմբերի 22-ին կրկին դիմել էինք Ձեզ՝ խնդրանքով՝ վերստին բուժզննություն կազմակերպելու և երիտասարդի առողջական խնդիրները վերացնելու հարցով և նոր միայն անդրադառնալ նրա՝ զինվորական ծառայության պիտանիության որոշման հարցին:

18.01.2010 ՊՆ/510-ՎԱ-5 գրությամբ ՀՀ պաշտպանության նախարարության աշխատակազմի ղեկավարը հայտնել է, որ «Գ. Հակոբյանը 18.12.09 թ-ին կրկին ընդունվել է Երևանի կայագորային հոսպիտալի հոգեբուժական բաժանմունք, իսկ նախնական հետազոտումից հետո զինծառայողի մոտ ախտորոշվել է «Տարել է իրավիճակային ռեակցիա, ինքնավնասումներով» և, որ նա գտնվում է հետազոտման և բուժման փուլում: Վերջնական արդյունքների մասին կտեղեկացվի լրացուցիչ»:

Այնուամենայնիվ, մինչ այժմ որևէ էական փոփոխություն չի իրականացվել, քանի որ զինծառայող Գ. Հակոբյանը ներկայումս կրկին գտնվում է Երևանի «Կանազ» հիվանդանոցում, և նրա առողջական հետազոտման եզրակացությունը չի տրվում նրան կամ ծնողներին՝ չնայած նրանց բազմաթիվ խնդրանքների:

Այսպիսով, 2009 թ. սեպտեմբերի 12-ից մինչ օրս, Գ. Հակոբյանը վեց անգամ ենթարկվել է բուժզննության և ներկայումս էլ գտնվում է Երևանի «Կանազ» հիվանդանոցում: Առողջական խնդիրների պատճառով զորամասում նա չի կարողանում իրականացնել զինվորական շարային կամ ոչ շարային ծառայությունը: Անհասկանալի է նաև, թե զինվորի առողջական վիճակի քանի հետազոտում է անհրաժեշտ իրականացնել, որպեսզի ստացվի վերջնական եզրակացություն: Նման վերաբերմունքը քաղաքացու նկատմամբ կարելի է գնահատել հոգատար, բայց բժշկական գնության տևողությունը, բժշկական եզրակացության չտրամադրելը հիմք են տալիս եզրահանգելու, որ Կենտրոնական ռազմաբժշկական հանձնաժողովը չի համարձակվում միանշանակ եզրակացություն տալ և Գ. Հակոբյանին ճանաչել ոչ պիտանի ծառայության համար, որի բոլոր հիմքերն առկա են:

Նման վերաբերմունքը բյուրոկրատական բնույթ է ձեռք բերում և ամենևին չի նպաստում զինված ուժերի նկատմամբ քաղաքացիների վստահության բարձրացմանը:

Սույնով, վերստին դիմում եմ Ձեզ՝ աջակցելու Գ. Հակոբյանի զինվորական ծառայության խնդրին վերջնական լուծում տալու և համապատասխան բժշկական եզրակացությունները քաղաքացուն տրամադրելու հարցում:

Հարգանքներով՝

կազմակերպության ղեկավար

Ա. Սաքունց